

مطالعه آزمایشگاهی جریان غیر دارسی درون مصالح متخلخل دانه‌ای

محمد باقر صلاحی^۱، محمد صدقی اصل^{۲*}، منصور پرویزی^۳

۱. کارشناس ارشد ژئوتکنیک دانشگاه یاسوج
۲. استادیار دانشکده کشاورزی گروه علوم خاک دانشگاه یاسوج
۳. استادیار دانشکده مهندسی گروه عمران دانشگاه یاسوج

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۴/۶ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۳/۶/۸)

چکیده

استفاده از مصالح درشت‌دانه سنگریزهای در سازه‌های آبی، به دلیل خصوصیات ویژه آن‌ها، روزبه‌روز رو به افزایش است، طوری که امروزه از این مصالح برای ساخت فیلتراسیون و حوضچه‌های آرامش و سدهای پاره‌سنگی استفاده می‌شود. به دلیل اهمیت جریان درون مصالح سنگریز، مطالعه خصوصیات این نوع جریان اهمیت خاصی دارد. به منظور بررسی رفتار جریان درون مصالح دانه‌ای دستگاه پرمیامتری با بارثابتی طراحی و ساخته شد. آزمایش‌هایی روی سه نمونه از ذرات سنگریزهای با قطرهای متوسط ۸,۶۹، ۱۳,۰۸ و ۱۶,۶۱۷ میلی‌متر انجام و خصوصیات آن‌ها ارزیابی شد. نتایج آزمایشگاهی نشان داد رابطه بین سرعت و گرادیان هیدرولیکی غیر خطی است و از قانون دارسی تعیین نمی‌کند. مشاهده می‌شود، با افزایش عدد رینولدز، فاکتور اصطکاکی کاهش می‌باید و با افزایش گرادیان هیدرولیکی عدد رینولدز نیز افزایش پیدا می‌کند. این وضعیت حاکی از متأطم‌بودن جریان در گرادیان‌های بالاست. همچنین ارزیابی نتایج این پژوهش به وسیله شاخص آماری و مقایسه آن با روابط کادلک-نایت و ارگان نشان داد رابطه کادلک-نایت خطای کمتری نسبت به رابطه ارگان دارد.

کلیدواژگان: بار ثابت، خصوصیات جریان، دستگاه پرمیامتر، مصالح درشت‌دانه

مقدمه

در مواردی مانند عبور آب از یک ستون ماسه‌ای جریان یک بعدی است و در شرایطی که هدایت هیدرولیکی و ابعاد هندسی ستون خاک معلوم باشد، از رابطه دارسی برای تخمین میزان جریان عبوری استفاده می‌شود. رابطه دارسی محدودیت‌های زیادی دارد؛ از جمله خطی‌بودن رابطه بین سرعت جریان و گرادیان هیدرولیکی و ماندگاری‌بودن و آرامبودن جریان. در صورت تأمین نشدن شرایط فوق، رژیم جریان از حالت دارسی خارج و به مرحله‌ای وارد می‌شود که اصطلاحاً آن را غیر دارسی می‌نامند (Sedghi-Asl *et al*, 2014).

استفاده از مصالح درشت‌دانه سنگریزهای در سازه‌های آبی، به دلیل خصوصیات ویژه آن‌ها، روزبه‌روز رو به افزایش است؛ طوری که امروزه از این مصالح برای فیلتراسیون، ساخت گابیون، پوشش کانال‌ها، حوضچه‌های آرامش، و سدهای پاره‌سنگی استفاده می‌شود. رفتار جریان در این محیط‌ها، به دلیل بزرگی اندازه ذرات و منفذ و بروز سرعت‌های بالا و

آشفتگی در جریان، بسیار پیچیده است. از این‌رو، برخلاف محیط‌های ریزدانه، که جریان در آن‌ها ورقه‌ای (آرام) و قانون دارسی در آن‌ها معتبر است، در محیط‌های درشت‌دانه نمی‌توان از قانون دارسی برای برآورد پارامترهای مختلف جریان استفاده کرد و برای این منظور اصولاً از روابط دیگری، که بیان کننده ارتباط غیر خطی بین سرعت و گرادیان هیدرولیکی در این نوع محیط‌هاست و به روابط غیر دارسی معروف است، استفاده می‌شود (Salehi *et al*, 2005).

عمده پژوهش‌های انجام‌شده در این زمینه به صورت جریان یک بعدی است و در پرمیامترهای آزمایشگاهی مطالعه شده است. بررسی دقیق خصوصیات جریان آشفته در مصالح سنگریز، به دلیل پیچیدگی‌های محیط متخلخل، به صورت دوبعدی امکان‌پذیر نیست. به همین دلیل در اغلب پژوهش‌های انجام‌شده جریان را به صورت یک بعدی در نظر گرفته‌اند. پرمیامتر ستون استوانه‌ای است که مصالح سنگریز درون آن ریخته و دو طرف آن به دو مخزن آب مرتبط می‌شود. با اندازه‌گیری افت فشار (اختلاف تراز آب مخزن بالادست و پایین دست) و دبی عبوری و خصوصیات فیزیکی ذرات سنگریز

است (1978) Mc Corquodale *et al.* (Abelin *et al.*, 1991) یک رابطه عمومی غیر دارسی برای محیط‌های متخلخل سنگریزه‌ای، با توجه به قطر و توزیع و اندازه ذرات سنگریزه و زبری سطح و تخلخل و اثر دیواره، ارائه کردند. این رابطه بی‌بعد بر اساس ۱۲۵۰ داده آزمایشگاهی به دست آمده از پرمئامتر با دامنه ذرات بین ۵۵ میلی‌متر تا ۷۹ میلی‌متر و نیز عدد رینولذز منفذی (Vd/nv) متغیر بین ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ برای دو رژیم جریان ارائه شده است. Sedghi-Asl and Rahimi (2011) با مطالعه شش قطر مصالح درشت‌دانه با دامنه ذرات بین ۲/۸۳ میلی‌متر تا ۵۶/۸ میلی‌متر رابطه‌ای درجه دومی بر اساس فاکتور اصطکاکی و فرمول مانینگ برای محیط‌های درشت‌دانه متخلخل ارائه کردند:

$$i = \frac{bv}{2gnd^2} V + \frac{a}{2gn^2 d} V^2 \quad (\text{رابطه } ۳)$$

(رابطه ۴)

$$i = 10.84b' \left(\frac{1-n}{n} \right)^{\frac{4}{3}} \frac{v}{d^{\frac{7}{3}}} V + \frac{10.84a'(1-n)^{\frac{4}{3}}}{n^{\frac{7}{3}}} V^2$$

از بین پژوهشگرانی که جریان‌های غیر خطی غیر ماندگار و ماندگار را در محیط‌های متخلخل مطالعه کردند Mc Corquodale *et al.* (1978) فرض کردند ضرایب فرشهایمر، با Hall *et al.* (1994) نیز بدون توجه به رابطه فرشهایمر و به کمک آنالیز ابعادی به مطالعه این جریان‌ها پرداختند. Ward (1964) با تجزیه و تحلیل داده‌های تجربی از ۲۰ محیط متخلخل مختلف رابطه‌های ۵ و ۶ را برای برآورد A و B پیشنهاد داد:

$$A = \frac{360v}{gd^2} \quad (\text{رابطه } ۵)$$

$$B = \frac{10.44}{gd} \quad (\text{رابطه } ۶)$$

با گسترش مدل کلاسیک کوزنی کارمن، Ergun (1952) رابطه‌های ۷ و ۸ را پیشنهاد داد:

$$A = \frac{150v(1-\varepsilon)^2}{g\varepsilon^3 d} \quad (\text{رابطه } ۷)$$

$$B = \frac{1.75(1-\varepsilon)}{g\varepsilon^3 d} \quad (\text{رابطه } ۸)$$

Kovács (1981) با تجزیه و تحلیل یک مجموعه از ۳۰۰ داده معادلاتی مشابه رابطه‌های ارگان (رابطه‌های ۹ و ۱۰) را ارائه کرد:

رابطه‌ای غیر دارسی برای مصالح موردنی ارائه می‌شود. نسبت بین طول و قطر پرمئامتر باید در حدود ۳ تا ۵ باشد تا شرایط جریان یک‌بعدی تأمین شود. برای صرف‌نظر کردن از تأثیر جداره بر خصوصیات جریان، نسبت قطر پرمئامتر به قطر متوسط مصالح استفاده شده باید بزرگ‌تر از ۱۰ باشد (Hansen, 1992).

پژوهشگران سعی کردند برای بررسی دقیق خصوصیات جریان از جنبه نظری روابطی را ارائه دهند که در برگیرنده همه حالات جریان و از نظر کاربرد ساده باشند. همه روابط ارائه شده در زمینه جریان درون محیط‌های متخلخل درشت‌دانه به صورت یک معادله درجه دوم یا رابطه توافقی ارائه شده‌اند (Sedghi-Asl *et al.*, 2014).

روابط درجه دوم

چنانچه جریان درون محیط سنگریز در برگیرنده محدوده وسیعی از رژیم‌های جریان باشد، فرم درجه دوم نسبت به فرم توافقی بهتر پاسخ می‌دهد. همه رابطه‌های ارائه شده در این زمینه در ادامه کار Forchheimer (1901) است. معادله افت-فشار درجه دوم فرشهایمر به صورت رابطه ۱ است:

$$i = AV + BV^2 \quad (\text{رابطه } ۱)$$

V(m/s) سرعت متوسط جریان، i گرادیان هیدرولیکی، A(sm^{-1}) ضریب جریان غیر دارسی که به خواص جریان و محیط متخلخل بستگی دارد، و B($\text{s}^{-2}\text{m}^{-2}$) ضریب جریان غیر دارسی که فقط به خواص محیط متخلخل بستگی دارد.

روابط بسیاری به فرم درجه دوم ارائه شده که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود. Ahmed and Sunada (1969) روابط ناویر Ward استوکس را برای توسعه جریان غیر دارسی به کار برند. Ward (1964) رابطه ۲ را پیشنهاد داد:

$$\frac{d\varphi}{dx} = \frac{v}{gk} V + \frac{c''}{g\sqrt{k}} V^2 \quad (\text{رابطه } ۲)$$

φ تراز پیزومتریک، $x(\text{cm})$ فاصله در راستای جریان، $V(\text{cm/s})$ سرعت ظاهری، $k(\text{cm}^2)$ نفوذ پذیری ذاتی، v لزجت سینماتیکی، و c'' ثابتی برابر ۰/۵۵ است.

Li *et al.* (1998) با ارائه مقاله‌ای، با استفاده از داده‌های محققان مختلف، به بررسی روابط موجود جریان در سدهای سنگریز پرداختند. رابطه کلی بین هدایت هیدرولیکی و سرعت متوسط جریان برای جریان غیر دارسی از طریق قانون اصطکاک به دست می‌آید. بر همین اساس، بین عدد رینولذز و فاکتور اصطکاکی رابطه‌ای وجود دارد که در منابع ارتباط بین این دو فاکتور مستقیم به کمک داده‌های آزمایشگاهی به دست آمده

سرعت منفذی جریان درون سنگریز، C ثابت V_V تجربی که با توجه به شکل ذرات تعیین می‌شود، η لزجت آب، a و b و ω توانهای تجربی است.

Wilkins (1956) بر اساس آزمایش‌های انجام‌شده در یک پرمتر بزرگ رابطه ۱۴ را ارائه داد:

$$V_V = Wm^{0.5} i^{0.54} \quad (14)$$

ثابت ویلکینز است که با توجه به جدول ۱ به دست می‌آید. حاصل ضرب $Wm^{0.5}$ را می‌توان هدایت هیدرولیکی محیط متخلخل در نظر گرفت. توان ۰.۵۴ گرادیان هیدرولیکی نشان‌دهنده این مطلب است که جریان به حالت کاملاً آشفته تبدیل شده است.

از آنجا که $V_V = \frac{V}{n}$ ، با جای‌گذاری در رابطه ۱۴، رابطه ۱۵ به دست می‌آید:

$$i = \frac{1}{m^{0.93}} \left[\frac{U}{W_n} \right]^{1.85} \quad (15)$$

$$A = \frac{144v(1-\varepsilon)^2}{g\varepsilon^3 d} \quad (رابطه ۹)$$

$$B = \frac{2.4(1-\varepsilon)}{g\varepsilon^3 d} \quad (رابطه ۱۰)$$

(1996) Kadlec and Knight رابطه‌های ۱۱ و ۱۲ را

پیشنهاد کردند:

$$A = \frac{225(1-\varepsilon)}{g\varepsilon^{3.7} d^2} \quad (رابطه ۱۱)$$

$$B = \frac{2(1-\varepsilon)}{g\varepsilon^3 d} \quad (رابطه ۱۲)$$

ع تخلخل، (m) d قطر متوسط مصالح، η لزجت سینماتیکی، و $g(m/s^2)$ شتاب جاذبه زمین است.

روابط توانی

این روابط معمولاً به صورت روابطی از گرادیان هیدرولیکی و سرعت ارائه می‌شوند. معروف‌ترین رابطه این دسته از روابط را Wilkins (1956) به صورت رابطه ۱۳ ارائه کرد:

$$V_V = C\eta^a m^b i^\omega \quad (رابطه ۱۳)$$

جدول ۱. مقادیر ثابت ویلکینز برای انواع مصالح سنگریز [۳]

واحدهای سرعت منفذی	ثابت ویلکینز W	گلوله‌های شیشه‌ای صیقلی
و شاع هیدرولیکی	شن شکسته	
m/sec and m	۵/۲۴ m ^{1/2} /sec	۷/۳۳ m ^{1/2} /sec
in/sec and in	۳۲/۹ in ^{1/2} /sec	۴۶/۵ in ^{1/2} /sec

رابطه ۱۸ (1990) Martens را برای جریان یکبعدی غیر دارسی پیشنهاد داد:

$$V_V = \frac{K_M}{C_U^\psi} \sqrt{2gedi} \quad (18)$$

ثابت تجربی برابر ۰.۲۶ C_U ضریب یکنواختی برابر K_M ضریب تجربی است که مقدار آن برابر ۰.۵۶ و ۰.۷۵ به ترتیب برای سنگریزه‌های گوشهدار و صاف پیشنهاد شده است، (m/s^2) $g(m/s^2)$ شتاب جاذبه زمین، e نسبت پوکی، (m) d قطر مصالح، i گرادیان هیدرولیکی است.

رابطه Martens (1990) برای اعداد رینولدز بزرگ‌تر از ۳۰۰ به کار می‌رود. وی عدد رینولدز را به صورت رابطه ۱۹ تعریف کرد:

$$Re_m = \frac{4V_V m}{v} \quad (19)$$

روابط توانی، به دلیل تک‌جمله‌ای بودن، از نظر کاربردی راحت‌تر از روابط درجه دوم‌اند. به همین دلیل بیشتر مهندسان

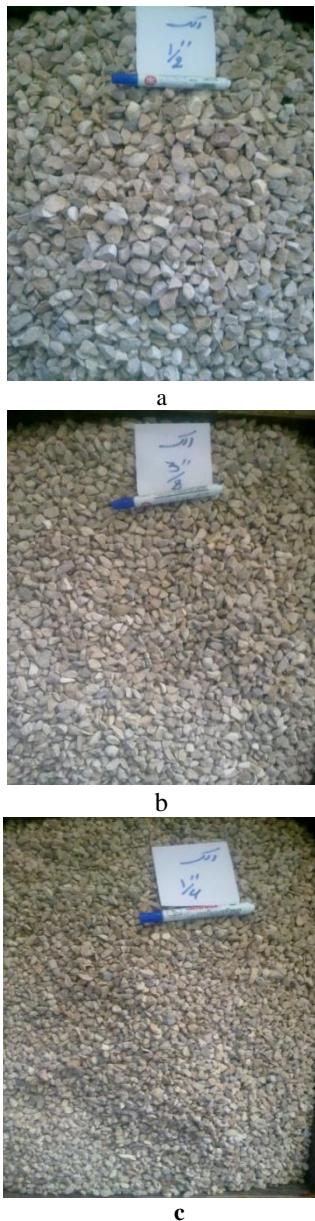
Stephenson (1969) با شبیه‌سازی جریان در لوله‌ها فرض کرد افت هیدرولیکی سطح آب با $V^2/n^2 gm$ ارتباط داشته باشد. از آنجا که شاع متوسط هیدرولیکی با اندازه ذرات متناسب است، وی گرادیان هیدرولیکی جریان درون سنگریزه را به صورت رابطه ۱۶ بیان کرد:

$$i = \frac{K_{st} V^2}{gd n^2} \quad (رابطه ۱۶)$$

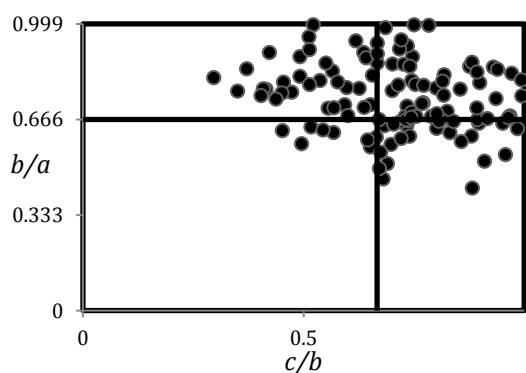
فاکتور K_{st} Stephenson (1969) است و با رابطه ۱۷ تعیین می‌شود:

$$K_{st} = \frac{800}{R_e} + K_t \quad (رابطه ۱۷)$$

K_t برای سنگ‌های با سطح صاف برابر با ۱، برای سنگ‌های نیمه‌صاف برابر ۲ و برای سنگ‌های تیز و گوشهدار برابر ۴ است. برای جریان کاملاً آشفته $K_{st} = K_t = K_t$ است و می‌توان آن را فاکتور مقاومت هیدرولیکی دانست که عکس هدایت هیدرولیکی است.

شکل ۱. مصالح درشت‌دانه شکسته گوشیدار
 $d_{50a}=16.61\text{mm}$
 $d_{50b}=8.69\text{mm}$ و $d_{50c}=13.08\text{mm}$

شکل ۲. نمودار زینگ برای ۱۲۰ سنگ‌دانه شکسته گوشیدار با قطر متوسط ۱۶.۶۱ میلی‌متر

تمایل دارند از روابط توانی استفاده کنند. عیب اصلی روابط توانی این است که تک جمله‌ای بودن رابطه سبب می‌شود فقط در دامنه محدودی از تغییرات اعداد رینولذ یا سرعت قابل استفاده باشد. تفکیک آثار خصوصیات جریان و ویژگی‌های مصالح متخلخل و حتی خواص سیال در رابطه دو جمله‌ای امکان‌پذیر است؛ در حالی که در رابطه توانی چنین نیست. رابطه دو جمله‌ای به شکل رابطه دارسی ویسیاخ و با استفاده از عدد رینولذ و ضریب اصطکاک جریان قابل تعریف است؛ در حالی که رابطه نمایی چنین نیست (Stephenson, 1969; Leps, 1973). اخیراً پژوهش‌های دیگری در زمینه خصوصیات جریان‌های متلاطم و غیر دارسی درون محیط‌های متخلخل درشت‌دانه، در حالت ماندگار و غیر ماندگار، انجام شده است (Hosseini and Joy, 2004).

هر چند پژوهش‌های متعددی در زمینه جریان غیر دارسی انجام شده، کماکان نیاز به پژوهش‌های بیشتر برای تشریح و تبیین خواص جریان وجود دارد. اهداف عمده این پژوهش عبارت‌اند از ۱. طراحی و ساخت یک پرمئاتر برای مطالعات آزمایشگاهی جریان غیر دارسی؛ ۲. بررسی ارتباط بین سرعت جریان و گرادیان هیدرولیکی (افت- فشار) درون مصالح درشت‌دانه به صورت آزمایشگاهی؛ ۳. ارزیابی دقیق روابط افت- فشار پرکاربرد از نوع درجه دوم.

مواد و روش‌ها

مصالح آزمایش شده

در این پژوهش، از یک نوع سنگ‌دانه با سه قطر متفاوت، به منزله محیط متخلخل، برای پرکردن لوله آزمایشگاهی استفاده شد. نمونه‌ای از هر سه مصالح در شکل ۱ می‌آید. به منظور اندازه‌گیری خصوصیات هندسی، از جمله متوسط قطر میانه سه‌محوری و اقطار آن‌ها، تعداد ۱۲۰ دانه سنگی از هر یک از مصالح به طور تصادفی انتخاب و اقطار سه‌محوری (a و b و c) آن‌ها با دقیق ۱۰۰ میلی‌متر به کمک یک کولیس برداشت شد. اگر یک بیضی به صورت سه‌بعدی تصور شود، a نشان‌دهنده قطر بزرگ، b نشان‌دهنده قطر میانه، و c نشان‌دهنده قطر کوچک‌تر آن است.

برای تعریف شکل مصالح از دیاگرام زینگ استفاده می‌شود (Zingg, 1935). با اندازه‌گیری سه قطر a و b و c می‌توان بر اساس دیاگرام زینگ شکل و حجم هر سنگ‌دانه را برآورد کرد که قطر متوسط آن جهت محاسبه عدد رینولذ و حجم آن جهت محاسبه تخلخل استفاده می‌شود (شکل‌های ۲ و ۳).

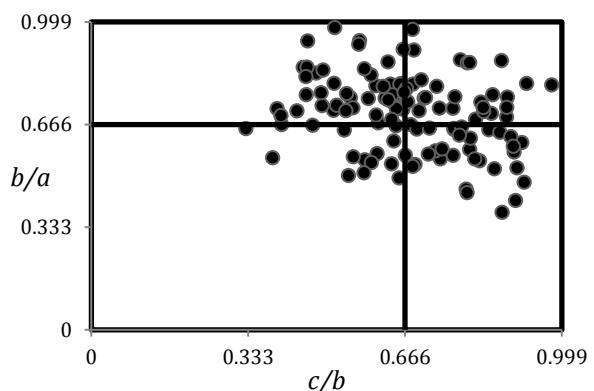
ذخیره کردن آب به منظور انجام دادن آزمایش استفاده می‌شود. ابعاد آن $100 \text{ cm} \times 50 \text{ cm} \times 50 \text{ cm}$ است. جنس این مخزن شیشه با ضخامت ۸ میلی‌متر است و درون آن قابی فلزی وجود دارد. برای قرائت تغییرات هد از روی مخزن، خطکشی به طول ۱ متر روی بدنه آن، از کف مخزن تا لبه بالا، تعییه شده است. از مخزن پایین‌دست برای جمع‌آوری آب خروجی از لوله مصالح و هدایت آن به مخزن اندازه‌گیری دبی استفاده می‌شود. ابعاد این مخزن $50 \times 50 \times 50$ سانتی‌متر است. این مخزن نیز، مانند مخزن بالادرست، از شیشه و قاب فلزی تشکیل شده و برای قرائت اختلاف هد با مخزن بالادرست خطکشی به طول ۵۰ سانتی‌متر از کف مخزن تا لبه بالا نصب شده است. مصالح مورد نظر در لوله‌ای به قطر ۲۰ سانتی‌متر، از جنس پلاکسی، قرار داده شد و برای جلوگیری از ریختن مصالح به بیرون دو سر آن با توری مسدود شد. در لوله یادشده ۱۰ سوراخ به قطر ۸ میلی‌متر، در ۲ ردیف موازی و همراستای ۵ تایی، برای اتصال لوله‌های تخته پیزومتری ایجاد شد و برای هواگیری ۲ سوراخ روی لوله ایجاد گردید. تابلوی پیزومتری متشكل از ۱۰ عدد لوله پیزومتر است و خطکشی به طول ۱ متر کنار آن‌ها، برای قرائت هد از روی پیزومتر، تعییه شده است. از این تابلوی پیزومترها در آزمایش هد ثابت استفاده می‌شود. مخزن اندازه‌گیری دبی جریان به ابعاد ۹۶×۶۲×۵۲ سانتی‌متر برای جمع‌آوری آب خروجی از مخزن پایین‌دست و اندازه‌گیری دبی خروجی از جنس آهن گالوانیزه تهیه و آماده شد.

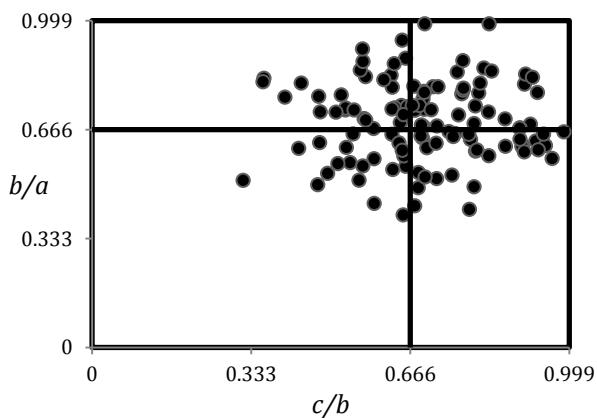
شکل ۵. تصویر مدل آزمایشگاهی استفاده شده در این پژوهش همراه اجزای آن

نحوه آزمایش بار ثابت

پس از تعیین قطر نمونه‌ها، مصالح درون استوانه (لوله پلاکسی) دستگاه آزمایش بار ثابت ریخته شد. انتهای نمونه با صفحهٔ توری پوشانده و مخزن بالادرست به آرامی از آب پر شد. البته مدتی صبر لازم است تا محیط متخلخل اشباع و آب از

شکل ۳. نمودار زینگ برای ۱۲۰ سنتگ‌دانه شکسته گوشهدار با قطر متوسط ۱۳/۰۸ میلی‌متر

شکل ۴. نمودار زینگ برای ۱۲۰ سنتگ‌دانه شکسته گوشهدار با قطر متوسط ۸/۶۹ میلی‌متر

تعیین تخلخل مصالح سنگ‌ریز
تخلخل یکی از مشخصه‌های مهم مصالح سنگ‌ریز است که در محاسبات و مدل‌سازی پروفیل سطح آب نقش اصلی دارد. در واقع تخلخل نقطهٔ تمایز مدل‌سازی پروفیل سطح آب درون کانال‌های باز و مصالح سنگ‌ریز است. بنابراین، تعیین آن اهمیت به‌سزایی در دقت محاسبات دارد. برای تعیین تخلخل از روش اندازه‌گیری مستقیم استفاده شد. در روش اندازه‌گیری مستقیم، ابتدا ذرات سنگ‌ریز درون محفظه‌ای با حجم مشخص ریخته می‌شوند. بعد از پرکردن محفظه با سنگ‌دانه‌ها، درون آن آب ریخته می‌شود تا منافذ خالی پر شود. با تقسیم حجم منافذ خالی (حجم آب ریخته شده درون محفظه) به حجم کل محفظه مقدار تخلخل به ترتیب بزرگ‌ترین قطر به کوچک‌ترین قطر ۴۱/۱۴، ۴۳/۹۲، ۴۶/۹۲ و ۴۳/۹۲ درصد به‌دست آمد.

مدل آزمایشگاهی

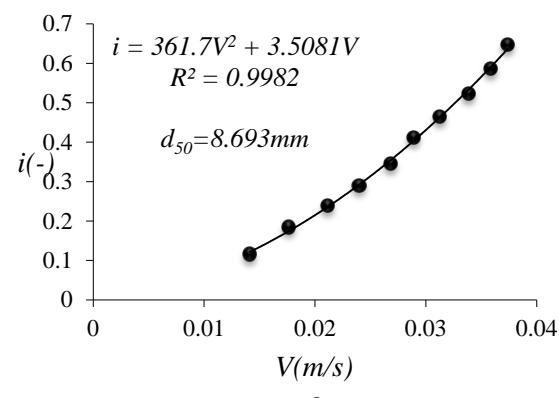
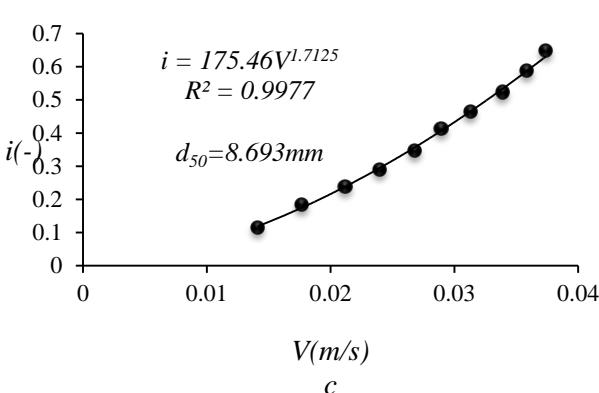
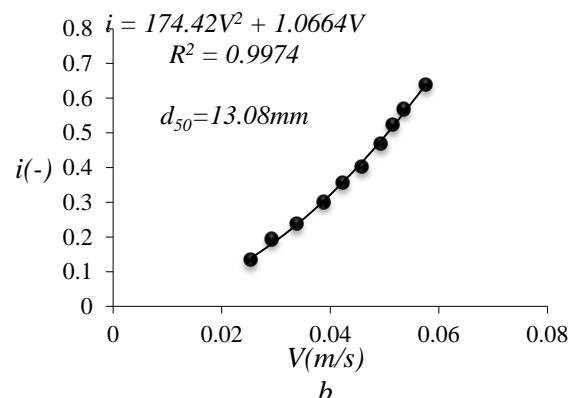
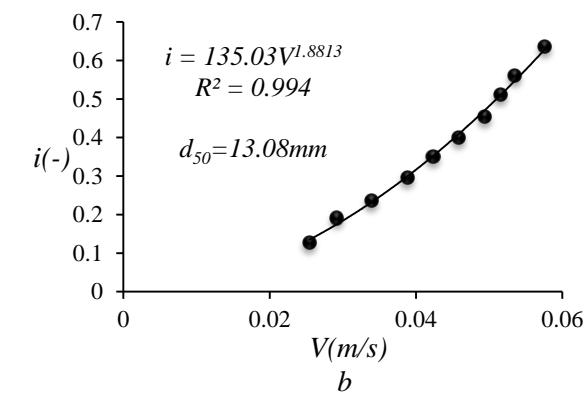
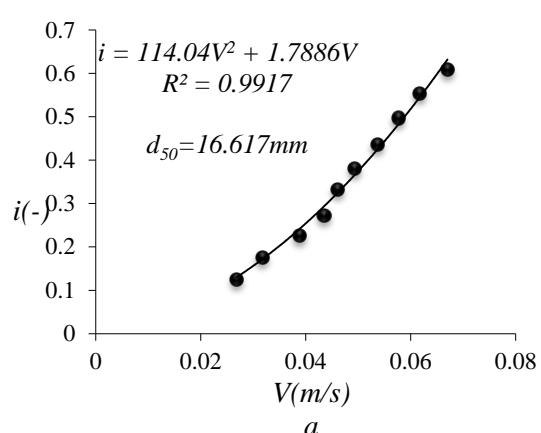
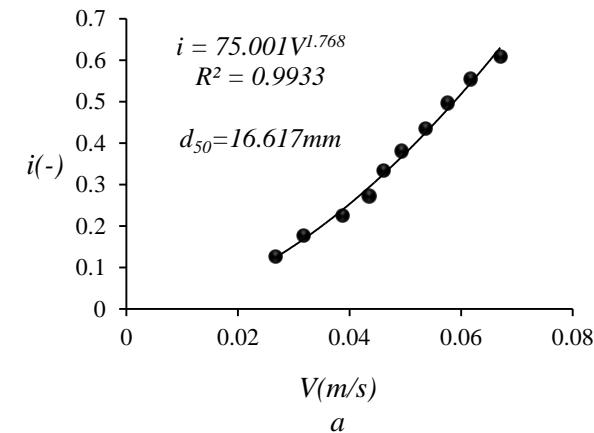
اجزای پرماتر متشكل از ۵ قسمت کلی است؛ شامل مخزن بالادرست، مخزن پایین‌دست، لوله مصالح، تابلوی پیزومتری، و مخزن اندازه‌گیری دبی (شکل ۵). از مخزن بالادرست برای

سطح مقطع عمود بر جریان به دست آمد. در این پژوهش برای محاسبه عدد رینولذ از رابطه رینولذ منفذی، که Mc Corquodale *et al* (1978) آن را تعریف کردند، و برای محاسبه فاکتور اصطکاکی از رابطه دارسی-ویسباخ استفاده شد.

یافته‌ها و بحث

نتایج اجرای آزمایش با ثابت ارتباط بین گرادیان هیدرولیکی و سرعت جریان (رابطه افت-فشار) حاصل این پژوهش در شکل‌های ۶ و ۷ می‌آید.

پایین دست سرریز شود. پس از اشباع کردن نمونه، جریان ورودی و خروجی از لوله مصالح قطع نشد. به مخزن بالادست اجزه داده شد در ترازی ثابت بماند. در ترازی خاص، به منزله زمان شروع آزمایش، آزمایش آغاز شد. باید توجه داشت که تراز مخزن بالادست با گذشت زمان ثابت بماند. پیزومترها در تابلوی پیزومتری نصب و تعییه شدند و به وسیله تکنیک عکس‌نگاری تراز آب درون پیزومترها در هدهای مختلف ثبت شد. میزان دبی عبوری جریان نیز به روش حجمی در خروجی پرمیاتر به دست آمد. سرعت درون محیط متخلخل از تقسیم دبی جریان بر

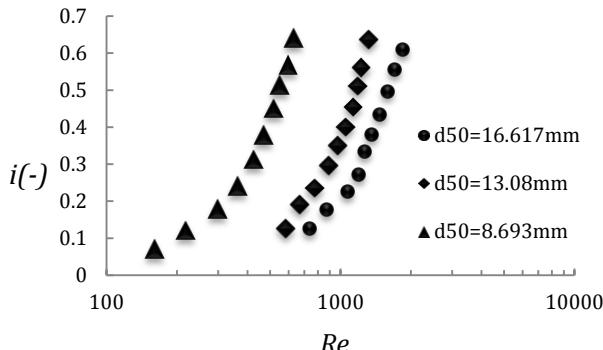

شکل ۶. رابطه گرادیان هیدرولیکی و سرعت جریان درون مصالح تیزگوشه (رابطه توانی)

شکل ۶. رابطه گرادیان هیدرولیکی و سرعت جریان درون مصالح تیزگوشه (رابطه درجه دو)

چه عدد رینولدز افزایش یابد درجه یا سطح تلاطم افزایش می‌یابد تا اینکه به سطح نهایی جریان متلاطم کاملاً توسعه یافته باشد. در این سطح از تلاطم، توان سرعت در معادلات توانی به عدد ۲ نزدیک می‌شود. چنانچه توان معادلات افت-فشار کمتر از ۲ باشد، به سطح تلاطم جریان، جریان متلاطم نیمه توسعه یافته می‌گویند.

شکل ۹ ارتباط گرادیان هیدرولیکی و عدد رینولدز را برای سه دانه‌بندی استفاده شده در پژوهش نشان می‌دهد. با افزایش گرادیان هیدرولیکی عدد رینولدز نیز افزایش پیدا می‌کند. این وضعیت حاکی از آشفته بودن جریان در گرادیان‌های بالاست. نکته مهم دیگر این است که اعداد رینولدز بالاتر برای هر دانه‌بندی شبیه افزایش گرادیان نسبت به عدد رینولدز به سرعت افزایش می‌یابد.

شکل ۹. رابطه عدد رینولدز و گرادیان هیدرولیکی در پرمئاتر

ارزیابی روابط ارگان و کادلیک-نایت

در این قسمت با استفاده از داده‌های آزمایشگاهی به ارزیابی روابط ۱۰ و ۱۱ و ۱۴ و ۱۵، برای قطرهای مختلف مصالح پرداخته می‌شود. برای مقایسه روابط از تابع هدف نرمال شده (NOF) مبتنی بر شبیه رگرسیون استفاده می‌شود. تابع هدف نرمال شده نسبت ریشه میانگین مربع خطای RMSE به میانگین \bar{X} کلی داده‌های آزمایشگاهی تعریف شده است.

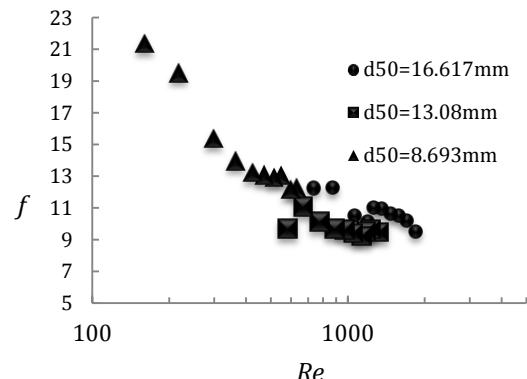
$$NOF = \frac{RMSE}{\bar{X}} \quad (رابطه ۲۰)$$

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (x_i - y_i)^2}{N}} \quad (رابطه ۲۱)$$

$$\bar{X} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N x_i \quad (رابطه ۲۲)$$

N تعداد داده‌های آزمایشگاهی، \bar{X} میانگین داده‌های آزمایشگاهی، x_i مقادیر پیش‌بینی شده با روابط، و y_i مقادیر مشاهداتی نام است.

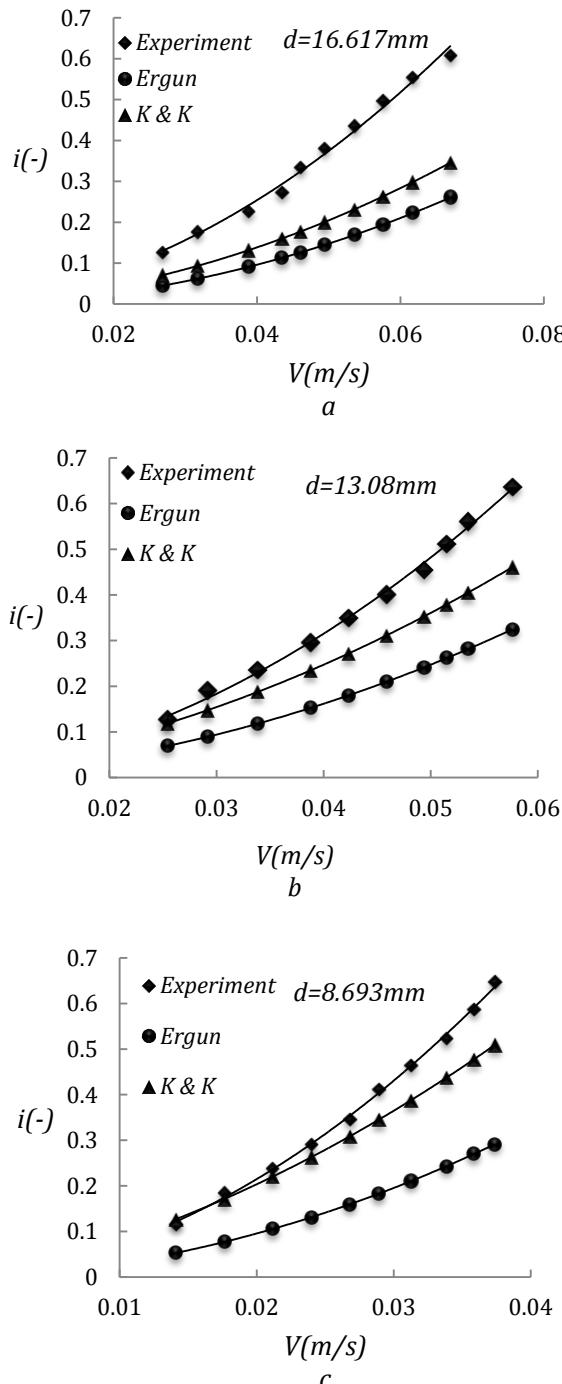
قبل‌اشاره شد که بررسی جریان غیر دارسی هدف اصلی این پژوهش است و شرط ایجاد آن وجود رابطه‌ای غیر خطی بین سرعت جریان و گرادیان است. این ارتباط در شکل‌های ۶ و ۷ برای مصالح مختلف قابل مشاهده است؛ که به‌وضوح غیر خطی بودن رابطه سرعت و گرادیان را نشان می‌دهند. این وضعیت دلیلی محکم بر غیر دارسی بودن جریان است. همبسته شدن روابط درجه دوم و توانی با ضریب تبیین نسبتاً بالا حاکی از برقراری جریان غیر دارسی در این محدوده از دانه‌بندی ذرات است. شکل ۸ ارتباط عدد رینولدز و فاکتور اصطکاکی به دست آمده در استوانه مصالح تحت فشار را نشان می‌دهد (پرمئاتر). همان‌طور که مشاهده می‌شود، با افزایش عدد رینولدز، فاکتور اصطکاکی کاهش می‌یابد. در واقع، با افزایش سرعت جریان، تلاطم بیشتر می‌شود و نیروی جنبشی بر نیروهای لزوجتی غلبه می‌کند و به این ترتیب فاکتور اصطکاکی مطابق نمودار مودی کاهش پیدا می‌کند.

شکل ۸. رابطه عدد رینولدز و فاکتور اصطکاکی در پرمئاتر

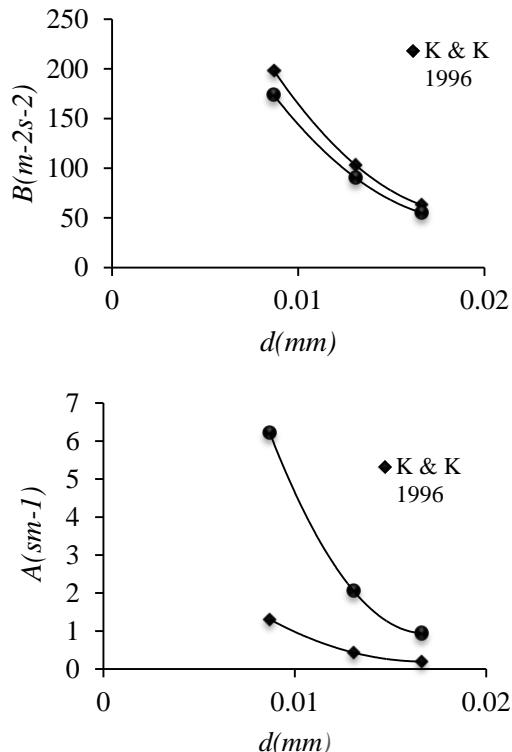
همان‌طور که مشاهده می‌شود، به ازای هر دانه‌بندی خاص، با افزایش عدد رینولدز، فاکتور اصطکاکی به مقدار ثابتی میل می‌کند؛ که این وضعیت مطابق نمودار مودی است. همچنین هر چه قطر مصالح بزرگ‌تر می‌شود فاکتور اصطکاکی کاهش و عدد رینولدز افزایش می‌یابد؛ تا جایی که تغییرات فاکتور اصطکاکی کم می‌شود. تغییرات کم فاکتور اصطکاکی در اعداد رینولدز بالا نشان‌دهنده وابسته بودن آن به قطر مصالح و مستقل از عدد رینولدز است. به طور کلی، می‌توان گفت با افزایش دبی و سرعت جریان، عدد رینولدز جریان افزایش و متعاقب آن فاکتور اصطکاکی دارسی-ویسیاخ کاهش می‌یابد تا اینکه در اعداد رینولدز نسبتاً بالا مستقل از عدد رینولدز می‌شود. نظر Sedghi et al. (2011) این است که در جریان‌های متلاطم با سطح بالا فاکتور اصطکاکی مستقل از عدد رینولدز و خصوصیات جریان می‌شود. می‌توان این گونه توجیه کرد که هر

دوم فرشهایمر برای همه دانه‌بندی‌ها رابطه (1996) دقت بیشتری دارد. زیرا میزان خطای به دست آمده آن در مقایسه با رابطه Ergun (1952) کمتر است. بنابراین به مهندسان طراح و دیگر پژوهشگران توصیه می‌شود از رابطه Kadlec and Knight (1996) برای مطالعه شرایط جریان غیردارسی و تعیین رابطه افت-فشار استفاده شود.

شکل ۱۱. مقایسه رابطه غیر خطی سرعت و گرادیان هیدرولیکی از روش ارگان و کادلک- نایت با داده‌های آزمایشگاهی

در ارزیابی روابط ارگان و کادلک- نایت از معیارهای نکوبی برآورده نتایج روابط استفاده شد. نتایج این آنالیز در شکل ۱۰ خلاصه شده است. همچنین نتایج مقایسه روابط Ergun (1952) و Kadlec and Knight (1996) نسبت به داده‌های آزمایشگاهی پژوهش حاضر در جدول ۲ می‌آید.

شکل ۱۰. رابطه قطر مصالح و ضرایب فرشهایمر

شکل ۱۰ روابط ضرایب فرشهایمر و متوسط قطر دانه مصالح تیزگوش را نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که با افزایش قطر متوسط سنگدانه ضرایب فرشهایمر A و B ، تا رسیدن به مقداری ثابت برای هر ضریب، کاهش می‌یابد که A ضریب جریان غیر دارسی وابسته به ویژگی‌های جریان و محیط متخلخل است و B ضریب جریان غیر دارسی که فقط وابسته به محیط متخلخل است.

شکل ۱۱ تغییرات V در مقابل i را برای سه گروه داده‌ها نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، گرادیان هیدرولیکی محاسبه شده با رابطه Kadlec and Knight (1996) نتایج آزمایشگاهی نزدیک‌تر است. ولی گرادیان هیدرولیکی محاسبه شده بر اساس رابطه ارگان خطای بیشتری نسبت به رابطه ارگان دارد. در سرعت‌های بالاتر این خطای بیشتر می‌شود. نتایج معیارهای خطای آماری استفاده شده در این پژوهش (جدول ۲) بیانکر آن است که در برآورد ضرایب معادله درجه

جدول ۲. معیارهای خطای روابط ارگان (۱۹۵۲) و کادلک- نایت (۱۹۹۶) برای قطرهای مختلف مصالح

	مصالح (میلی‌متر) $d=16,617$	مصالح (میلی‌متر) $d=13,08$	مصالح (میلی‌متر) $d=8,693$			
	ارگان	کادلک- نایت	ارگان	کادلک- نایت	ارگان	کادلک- نایت
RMSE	۰,۲۳۵۴	۰,۱۷۸۲	۰,۱۹۸۶	۰,۱۰۲۰	۰,۲۲۶۸	۰,۰۷۱۴
X	۰,۳۶۰۶	۰,۳۶۰۶	۰,۳۷۵۷	۰,۳۷۵۷	۰,۳۸۰۷	۰,۳۸۰۷
NOF	۰,۶۵۲۹	۰,۴۹۴۱	۰,۵۲۸۶	۰,۲۷۱۶	۰,۵۹۵۸	۰,۱۸۷۷

پژوهش می‌توانند برای محاسبات پروفیل سطح آب درون سدها و زهکش‌های سنگریز به کار روند.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

با افزایش سرعت جریان، آشفتگی جریان بیشتر می‌شود و نیروی جنبشی بر نیروهای لزوجتی غلبه می‌کند. بنابراین فاکتور اصطکاکی مطابق نمودار مودی کاهش می‌یابد. همچنین با افزایش عدد رینولدز فاکتور اصطکاکی به مقدار ثابتی میل می‌کند و این نشان می‌دهد فاکتور اصطکاکی در جریان‌های کاملاً آشفته مستقل از عدد رینولدز است. یافته‌های پژوهش‌های انجام شده حاکی از آن است که می‌توان عوامل نفوذپذیری هر محیط متخلف درشت‌دانه‌ای را بر اساس برخی ویژگی‌های فیزیکی مصالح تشکیل‌دهنده آن محیط‌ها تعیین کرد. نمودارهای ارائه شده در زمینه رابطه سرعت و گرادیان هیدرولیکی غیر خطی بودن رابطه سرعت و گرادیان را نشان می‌دهد. این موضوع دلیل محکمی بر غیر دارسی بودن جریان است. همبسته شدن روابط درجه دوم و توانی با ضریب تبیین نسبتاً بالا حاکی از برقراری جریان غیر دارسی در این محدوده از دانه‌بندی ذرات است. ارزیابی نتایج این پژوهش به وسیله شاخص آماری استفاده شده نشان داد رابطه Kadlec and Knight (1996) نسبت به رابطه Ergun (1952) خطای کمتری دارد. و سرانجام اینکه روابط افت فشار به دست آمده در این

Notation

A, B =	Coefficients (T/L) and (T^2/L^2)
a, b =	Coefficients (-)
a', b' =	Coefficients ($T^2/L^{2/3}$)
d =	Mean particle diameter (L)
f =	Friction factor (-)
g =	Acceleration due to gravity (L/T^2)
h_f =	Head-loss (L)
i =	Hydraulic gradient (-)
L =	Length (L)
n =	Porosity (-)
Re =	Reynolds number (-)
V =	Bulk velocity (L/T)
= \bar{X}	the mean of experimental data
x_i =	the values of every step of equations
y_i =	the values of every step of the experimental data
ν =	Kinematic viscosity of water (L^2/T)
NOF =	Normalized Objective Function
RMSE =	Root Mean Square Error

REFERENCES

- Abelin, H., Birgersson, L., Moreno, L., Widen, H., Agren, Th., And Neretnieks, I. (1991) A Large-Scale Flow and Tracer Experiment in Granite: 2. Results and Interpretation. *Water Resour. Res.* 27, 3110-3135.
- Ahmed, N. and Sunada, D. K. (1969). Nonlinear Flow in Porous Media. *Journal of the Hydraulics Division, Am. Soc. Civil Engrs.*, Vol. 95, NO. HY 6. 1847.
- Ergun S. (1952). Fluid flow through packed columns. *Chemical Engineering Progress*, 48(2), 89-94.
- Forchheimer, P. (1901). Wasserbewegung durch boden, Zeit. Ver. Deutsch. Ing. 45, 1781-1788.
- Hall, K. R., Smith, G. M., and Turcket, D. J. (1994). Development of a non-linear porous media flow relationship for oscillatory unsteady flow. *J. of Coastal Research*, 10(1), 158-169.
- Hansen, D. (1992). The behavior of flowthrough rockfill dams. Ph. D. thesis, Department of Civil Engineering, University of Ottawa, Ottawa, Ontario, p. 103 - 111.
- Hosseini, S. M. and Joy, D. M. (2006). Calibration of Hydraulic Parameters for Flows Through Rockfill Structures. *Dam Engineering*, 17(2), 85-111.
- Kadlec, H. R. and Knight, L. R. (1996). Treatment Wetlands. Lewis Publishers.
- Kovács, G. (1981). Seepage Hydraulics, Development in Water Sciences. Elsevier, NY.
- Leps, T. M. (1973). "Flow through rockfill-embankment dam engineering, Casagrande volume", edited by Hirschfield, R. C. and

- Paulo's, S.J., John Wiley and Sonse, New York, PP.87-107.
- Li, B., Garga, V. K., and Davies, M. H. (1998). "Relationships for non-Darcy flow in rockfill." *J. Hydraul. Eng.*, 124(2), 206–212.
- Martins, R. (1990). "Turbulent seepage flow through rockfill structures". Water Power & Dam Construction., March 1990, p. 41-45.
- Mc Corquodale, J. A., Hannoura, A., and Nasser, M. S. (1978). Hydraulic conductivity of rockfill. *Journal of Hydraulic Research*, 16(2), 123 - 137.
- Salehi, R., Rahimi, H., and Omid, M. H. (2005). An Empirical study of turbulent flow through confined coarse porous media. *Iranian Journal of Agricultural Sciences*. 36 (2), 263 -2 71.(In Farsi)
- Samani, J. M. V., Samani, H. M. V., and Shaiannejad, M. (2004). Reservoir routing with outflow through rockfill dams. *J. Hydraulic. Res.* 42(4), 435–439.
- Sedghi-Asl, M. and Rahimi, H. (2011). adoption of Manning equation for 1-D non-Darcy flow Problems. *Journal of Hydraulic Research*, 49(6), 814-817.
- Sedghi-Asl, M., Rahimi, H., and Salehi, R. (2014). Non-Darcy flow of water through a packed column test. *Transport in Porous Media* 101(2), 215-227.
- Stephenson, D. (1969). Rockfill in Hydraulic Engineering, Elsevier scientific, Amsterdam.
- Ward, J. C. (1964). Turbulent flow in porous media, *J. Hydraul. Div. Am. Soc. Civ.* 90(HYD5).
- Wilkins, J. K. (1956). Flow of water through rockfill and its application to the design of dams. Proceedings of the 2nd Australia-New Zealand Conference on Soil Mechanics and Foundation Engineering, Canterbury University College, Christchurch, New Zealand.
- Zingg, T. (1935). Beitrag zur Schotteranalyse. Schweizerische Mineralogische und Petrologische Mitteilungen 15, 39–140.